

Allerede foretagne beregninger af børnetilskud skal ikke ændres, idet den stedfundne ansættelse ikke forandres.

Bestemmelsen i *stk. 3* er motiveret med, at en person, der kun for et kortere tidsrum gør tjeneste om bord, både af praktiske og af principielle grunde bør forblive under den almindelige skatteordning. Den hos ham under tjenesten om bord opkrævede sømandsskat bliver således en *a conto* betaling på hans almindelige skattetilsvær.

Til § 14.

Uanset at sømandsskatten er definitiv, således at der ikke i land skal svares skat af sømandsindtægten, foreslås det, at de af kapitel II omfattede sømænd skal medtages ved skatteansættelsen i land efter lovgivningens almindelige regler, jfr. statskatte-lovens § 21. Disse ansættelser har bl. a. betydning i de tilfælde, hvor sømanden har bevaret indtægt i land til et beløb af over 300 kr. årlig, for beregningen af børnetilskud samt for de områder i lovgivningen, hvor den skattepligtige indkomst tillægges betydning. De i forslaget § 3, *stk. 2*, omhandlede sømandsskattepligtige er ikke undergivet almindelig skattepligt, og de i § 14 omhandlede ansættelser skal derfor ikke finde sted for deres vedkommende.

Til §§ 15 og 16.

Bestemmelserne går ud på at fastsætte den skat, som skal svares i land i de tilfælde, hvor sømanden har bevaret indtægt i land til et beløb af over 300 kr. årlig. § 15 omhandler det specielle forhold, at sømanden har haft både bortfalden og bevaret indtægt i land i indkomståret, idet det her er nødvendigt at foretage en særlig beregning af det skattefradrag, som kan henføres til den bevarede indtægt, medens § 16 omhandler den fremgangsmåde, som skal følges, når sømanden har været så lang tid om bord, at der ikke i indkomståret forekommer indtægt, som er bortfaldet ved tiltrædelsen af tjenesten om bord.

Princippet i begge bestemmelser går ud på, at skatten af den bevarede indtægt i land bestemmes som forskellen mellem på den ene side skatten af den samlede indkomst og på den anden side skatten af denne indkomst reduceret med den bevarede indtægt i land. Ved denne fremgangsmåde opnås, at indtægten i land bliver beskattet som den sidste del af indkomsten.

Til § 17.

Bestemmelsen tilsigter at imødekomme et fra de søfarendes side fremsat ønske om fritagelse for at indgive selvangivelse, et ønske, der er motiveret

med, at sømændene, især i langfarten, har vanskeligt ved at overholde de frister, som i den almindelige skattelovgivning er fastsat vedrørende selvangivelse og påklage af ligningsmyndighedernes afgørelse, ligesom det i øvrigt er vanskeligt for sømændene at udfylde selvangivelsen, når de arbejder i oversøiske farvande.

Som en følge af sømandsskattens karakter af en definitiv kildeskat vil det ikke være nødvendigt, at der indgives selvangivelse i de tilfælde, hvor sømandsindtægten er den pågældende sømands eneste indtægt, eller hvor hans indtægt i land ikke overstiger det beløb af 300 kr., som efter loven kan oppebæres, uden at der skal svares skat i land, jfr. § 15, *stk. 1*, og § 16, *stk. 1*. Den i § 14 foreskrevne ansættelse vil eventuelt kunne finde sted på grundlag af oplysninger til de skattelignende myndigheder fra sømandsskattekontoret.

Selvangivelsespligt er dog foreskrevet, hvor sømanden har haft indtægt i land, der overstiger 300 kr. i indkomståret eller vedrører fast ejendom eller virksomhed, for hvilken bogførings- eller regnskabspligt er foreskrevet, samt i tilfælde, hvor sømanden har haft indtægt om bord fra andre end rederiet eller anden arbejdsgiver, eller ved beregningen af sømandsskatten har fået indrømmet særlige udgiftsfradrag, jfr. § 5, *stk. 3*. I disse tilfælde skønnes det nødvendigt, at der tilvejebringes et særligt grundlag for de skattelignende myndigheders prøvelse henholdsvis af indtægten i land og af den indtægt om bord, på grundlag af hvilken tilbageholdelse har fundet sted. Fører denne prøvelse til, at sømandsindtægten har været for lavt ansat, må sømanden efterbetale den for lidt erlagte sømandsskat, jfr. forslaget § 21, *stk. 1*.

I andre tilfælde skal sømanden dog under samme ansvar som fastsat for selvangivelsen afgive en erklæring om, at han ikke omfattes af selvangivelsespligten.

Til § 18.

Bestemmelsen omhandler den beskatning, som skal finde sted i land, når en sømand, der har haft tjeneste om bord udover 6 måneder, jfr. § 13, *stk. 3*, ophører med at have tjeneste om bord.

Det foreslås, at sømanden i så fald skal skatteansættes i land i forhold til sin fremtidige indtægt efter regler, der svarer til de i skattelovgivningen om tilflyttere her til landet fastsatte, dog med enkelte afvigelser. Betalingspligten indtræder således efter § 18, *stk. 1*, sidste punktum, på et tidligere tidspunkt end fastsat for tilflyttere, idet man følger et lignende princip som det, der er indeholdt i forslaget § 13, *stk. 2*, om afgangsførelse af skat, når sømanden går om bord. Der er endvidere i § 18,